

Rozkład materiału dla grupy dzieci 3-letnich „Motylki”

Tydzień 27.04-30.04 2020

Temat tygodnia: W świecie teatru

Dzień 1. Teatrzyk sylwet

Cel ogólny: – rozwijanie mowy.

Cel operacyjny: dziecko: – wypowiada się na temat teatrzyku.

Środki dydaktyczne: wiersz A. Świrszczyńskiej Zabawa w żaby i bociany, sylwety żab i bociana, klocki,

Przebieg dnia

1. Zabawa kształtująca pojęcia związane z odległością.

- Należy rozmieścić klocki w równych, dosyć krótkich, odstępach wzdłuż wyznaczonej trasy. dziecko idzie wzdłuż linii, stawiając stopy obok kolejnych klocków.

- Podobne ćwiczenie, jednak tym razem klocki są najpierw rozmieszczone w nierównych, przypadkowych odstępach, zaś później odstępów, krótkie i długie, przeplatają się regularnie.

2. Zabawa ruchowo-naśladowcza Jestem postacią... Dziecko naśladuje samodzielnie lub po pokazie rodzica, ruchy wymienionych postaci, np.: żołnierza, staruszka, baletnicy, raczkującego maluszka.

3. Teatrzyk na podstawie wiersza A. Świrszczyńskiej Zabawa w żaby i bociany.

Rodzic wraz z dzieckiem przygotowuje sylwety żab i bociana. Poruszając sylwetami rodzic inscenizuje utwór.

4 /Oglądanie teatrzyku.

Żaba I: Idzie żabka na spacer, gdzie słońeczko i wiaterek. Żaba II: Skacze żabka – skik, skik, skik! Nie dorówna żabce nikt. Bocian: Idzie bocian na spacer, gdzie słońeczko i wiaterek. Żaby: Mówi bocian: kle, kle, kle! Bocian: Wszystkie żabki złapać chcę! Żaba I: Siostró żabko, kto to chodzi? Żaba II: To pan bocian w trawie brodzi. Żaby: Uciekajmy, hyc, hyc, hyc! Nie zobaczy bocian nic! Żaba: Próżno bocian żabek szuka, próżno długim dziobem stuka. Żaby: Choć tu żabek cały tłum, nic nie znajdziesz – kum, kum, kum. Bocian: Tu słyszałem gdzieś kumkanie, tutaj bocian was dostanie. Żaby: Choć tu żabek cały tłum, nic nie znajdziesz – kum, kum, kum! Bocian: Nic nie znajdę. To ci los! Ze zmartwienia zwieszam nos. Kle, kle, kle!

5. Rozmowa na temat teatrzyku.

– Kto występował w teatrzyku? – Co robił bocian? Co robiły żabki?

6. Inszenizowanie utworu przez chętne dziecko. Rodzic mówi tekst, a dziecko porusza sylwetami bociana i żab.

7. Oglądanie rysunków masek. Określanie, jakie zwierzęta przedstawiają. Kolorowanie wybranej maski.

Dzień2 .Przyjęcie u lalek

Cel ogólny: – rozwijanie umiejętności ustalania równoliczności zbiorów.

Cel operacyjny: Dziecko: – ustala równoliczność zbiorów metodą łączenia elementów w pary.

Środki dydaktyczne: cztery lalki, kubeczki, talerzyki, łyżeczki, babeczki, stół i krzesła z kącika lalek,

Przebieg dnia

1.Oglądanie kukiełek i obrazków znajdujących się w książkach, czasopiśmie. Określanie, jakiej baśni dotyczą.

2. Zabawa ruchowo-naśladowcza Jestem postacią.

3. Podwieczorek u lalek – ćwiczenia matematyczne.

- Rodzic przygotowuje stół i krzesła z kącika lalek. Dziecko sadza przy stole cztery lalki. Liczy je. Potem rodzic podaje ich imiona, opisuje ich wygląd, a dziecko wskazuje odpowiednie lalki. Np. rodzic mówi, że lalka o żółtych włosach i niebieskiej sukience to Lena, a lalka w sukience w czerwone kropki i w kapeluszu to Amelka.

- Dziecko kładzie przed każdą lalką talerzyk i sprawdza, czy wystarczy talerzyków dla każdej lalki. Rodzic pyta: – Czy lalek i talerzyków jest tyle samo?

- Dziecko stawia przed każdą lalką kubeczek. Sprawdza, czy wystarczy kubeczków dla każdej lalki. Rodzic pyta: – Czy lalek i kubeczków jest tyle samo? Tak samo postępują z łyżeczkami, babeczkami...

4.Powitanie rąk.

- Witają się palce jednej ręki z palcami drugiej ręki

- Witają się palce obu rąk z palcami rąk rodzica lub rodzeństwa.

Dzień 3. Tak się bawimy

Cel ogólny: – umuzykalnienie dzieci.

Cel operacyjny: Dziecko: – porusza się rytmicznie przy piosence.

Środki dydaktyczne: piosenka Tak się bawimy, obręcze, instrumenty perkusyjne.

Przebieg dnia

1. Ćwiczenia mimiczne. Dziecko wraz z rodzicem pokazują: • jak wystraszyłyby się, gdyby zabłądziły w lesie, • jak smuciłyby się, gdyby zgubiły ulubioną zabawkę, • jak cieszyłyby się, że idą do teatru lalek.

2.Zabawa ruchowa z elementem czworakowania – Przejdź przez tunel. Rodzic ustawia na środku pokoju kilka krzeseł (tworzą one tunel). Na sygnał rodzica dziecko przechodzi przez tunel.

3. Zabawa przy piosence Tak się bawimy.

4. Ćwiczenia słuchowe.

Rodzic gra na kilku instrumentach wydających dźwięki (szklanka, talerzyk itp.). Potem dziecko odwraca się tyłem, a rodzic gra na wybranych instrumentach (na których grał wcześniej). Zadaniem dziecka jest wskazanie właściwego instrumentu.

5. Słuchanie piosenki Tak się bawimy (sł. i muz. K. Bayer).

I Idą małe misie, brzuszki głodne mają. Małe misie, małe misie miódka dziś szukają.

Ref.: Tak, tak, tak, miódka dziś szukają. (bis)

II. Idą małe kaczki, krótkie nóżki mają. Małe kaczki, małe kaczki wesoło tupają.

Ref.: Tak, tak, tak, wesoło tupają. (bis)

III. Idą długie węże, chociaż nóg nie mają. Długie węże, długie węże zwinnie się ruszają.

Ref.: Tak, tak, tak, zwinnie się ruszają. (bis)

6. Rozmowa na temat piosenki. – Co robią małe misie? – Co robią małe kaczki? – Co robią długie węże?

7. Zabawa przy piosence.

I zwrotka – dziecko naśladuje małe misie, idzie i głaszcze się po brzuchach.

II zwrotka – dziecko chodząc, naśladuje chód kaczki – kołysze się z boku na bok i tupie

III zwrotka – czołga się po podłodze, naśladując ruchy węża.

8. Ćwiczenia dykcyjne.

Rodzic mówi zdania, a dziecko próbuje je dokładnie powtórzyć. • Królowa Karolina ma korale. • W szafie jest dużo sukni królowej. • Król siedzi na tronie w sali tronowej.

Dzień 4. Król i królowa

Cel ogólny: – rozwijanie sprawności manualnej.

Cel operacyjny: Dziecko: – przykleja elementy z kolorowego papieru na rysunki stroju króla lub królowej.

Środki dydaktyczne: rysunki króla i królowej, różne elementy wycięte z kolorowego papieru, klej, pocięte na części obrazki króla i królowej, obrazki wzory, rysunki korony.

Przebieg dnia

1. Kolorowanie rysunku korony.

2. Zabawa ruchowo-naśladowcza Jestem postacią...

3. Król i królowa – ozdabianie strojów na rysunkach postaci.

4. Zabawa z elementem pantomimy – Tak chodzą król i królowa. Dziecko chodzi po pokoju – komnacie – dostojnie, z lekko uniesioną głową tak jak robią to król i królowa.

5. Rozmowa na temat królów i królowych ze znanych baśni. – Jak był ubrany król, którego znacie z baśni? – Co miał na głowie? – Jak wyglądała królowa? – Kto zawsze otaczał króla i królową? – Gdzie mieszkali?

6. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.

Dziecko dostaje, do wyboru, rysunek króla lub królowej oraz elementy wycięte z kolorowego papieru. Zadaniem jest przyklejenie tych elementów na rysunkach stroju króla lub królowej – w celu ich ozdobienia.

7. Wykonanie pracy przez dziecko.

- Dziecko nadają imiona swojemu królowi lub swojej królowej. Wcześniej rodzic przedstawia swoją parę, np. król Kleofas II i królowa Kornelia.

8. Ćwiczenie analizy i syntezy wzrokowej.

Dziecko składa w całość pocięty obrazek króla lub królowej (według wzoru).

9. Zabawa Domki dla krasnali.

Rodzic rozkłada na podłodze kółka, a obok nich kładzie jeden klocek, dwa, trzy lub cztery . Przy nagraniu rytmicznej melodii dziecko – krasnoludek – biega na paluszkach, podskakuje, zręcznie omijając koła– domki. Gdy muzyka milknie, krasnoludek chowa się do domków. W każdym domku może zamieszkać tyle krasnoludków, ile klocków leży obok nich.

10..Słuchanie opowiadania A. Frączek Jaskiniowiec.

Rozmowa na temat teatrzyków dla dzieci. – Czy byliście w teatrzyku dla dzieci? – Kto tam występował – lalki czy aktorzy? – Czy podobał się wam teatrzyk?

Słuchanie opowiadania.

– Mamo, mamo, dzisiaj w przedszkolu był jaskiniowiec! Calusieńki zielony! Machał skrzydłami, ryczał i rozdawał cukierki! – Szymek wyrecytował jednym tchem. – Jaskiniowiec...? – nie mogła uwierzyć mama. – Zielony!? – Tak! Najprawdziwszy zielony jaskiniowiec! Grzecznie się nam przedstawił: na nazwisko ma Wawelski, a na imię nie uwierzysz, mamo! Na imię ma Smok! Strasznie dziwne to imię, prawda? I wiesz co? On mieszka w jaskini! Fajnie, prawda? Ciekawe, czy ma tam telewizor. I traktorek? I klocki? I... – A skąd ten jaskiniowiec wziął się w waszym przedszkolu? – chciała wiedzieć mama. – Jak to skąd? Pani dyrektor go zaprosiła! – Szymek miał na wszystko gotową odpowiedź. – Najpierw, biedak, trochę chyba się nas bał, ukrył się w sali do rytmiki za taką wielką zasłoną i nie chciał wyjść. Dopiero kiedy wszyscy usiedliśmy na materacach z nogami splecionymi na kokardkę, a buziami zamkniętymi na kluczyki, i gdy na sali zrobiło się całkiem cicho, jaskiniowiec wysunął zza zasłony swój zielony nochal. Obejrzał nas sobie dokładnie i stwierdził chyba, że nie wyglądamy groźnie, bo przestał się bać i wyszedł zza zasłonki. Mamusiu, mówię ci, jaki on był olbrzymi! Taki olbrzymi, że gdyby zechciał, to nawet barana mógłby połknąć jednym kłapnięciem. Ale nie zechciał, na szczęście! A wiesz, co ten jaskiniowiec jada najchętniej? Krówki! Nie, no przecież nie te łaciate! Jaskiniowiec pożera mleczne krówki, takie w kolorowych papierkach. I papierki też pożera. Mamusiu, mówię ci, jak on głośno ryczał! A jak już skończył ryczeć, to wszyscy bili mu brawo. Jaskiniowiec chyba bardzo lubi oklaski, bo nisko się nam kłaniał i rozdawał cukierki. Krówki, oczywiście. Trochę się bałem tych jaskiniowych cukierków, ale Jacek migiem zjadł swoją porcję i nic mu się nie stało, więc ja też się odważyłem. Mniam, cukierki były pycha!!! Jak myślisz, mamo, to

chyba wielka frajda być takim jaskiniowcem? A pani dyrektor obiecała, że niedługo znów przyjedzie do nas teatrzyk!

11. Rozmowa na temat opowiadania.

– Kim był jaskiniowiec? – Co robił? – Jak się nazywał? Nauczyciel wyjaśnia, że ten jaskiniowiec to aktor przebrany za smoka wawelskiego. Może też opowiedzieć dziecku o smoku.

12. Zabawa ruchowa Jestem smokiem.

Dziecko chodzi po pokoju, stąpając ciężko i rycząc.

13. Układanie sylwet krasnoludków z klocków w kształcie figur geometrycznych.

Tydzień 04.05-08.05.2020

Temat tygodnia: Muzyka jest wszędzie

Dzień 1. Muzyka czajnika

Cel ogólny: – rozwijanie mowy.

Cel operacyjny: Dziecko: – odpowiada na pytania dotyczące wiersza.

Środki dydaktyczne: wiersz J. Kulmowej Deszczowa muzyka, flet, gwizdek od czajnika, nagranie muzyki

Przebieg dnia I

1.Ćwiczenia dźwiękonaśladowcze.

Dziecko za rodzicem naśladuje dźwięki wydawane przez przedmioty i zwierzęta: • dzwoneczek – dzyń, dzyń, dzyń... • biegnące konie – klap, klap, klap... • odbijanie piłki – pac, pac, pac...

2.Zabawa muzyczno-ruchowa Muzyczne figurki.

Przy nagraniu muzyki dziecko spaceruje, biega lub maszeruje po pokoju(w zależności od muzyki, codziennie innej). Podczas przerwy przybiera ciekawą pozę, nie ruszając się przez chwilę.

3. Słuchanie wiersza J. Kulmowej Deszczowa muzyka.

Słuchanie wiersza. Rodzic przerywa co chwilę recytację grą na flecie. Co to za dzwony? A to w tej rynnie a to deszczowa muzyka płynie. A to na dębach, jakby na bębnach, dudni i dudni ulewa wiosenna. Tłucze o szyby wesołym deszczem, bębni kroplami jeszcze i jeszcze, i na listeczkach gra z całej duszy aż rozkrzyczane słowiki głośno, aż słowik szepcze do słowika: – To ci muzyka! Ta- ka mu- zy- ka to jest muzyka! Co?

4.Rozmowa na temat wiersza.

– Czy odgłos padającego deszczu to muzyka? – Gdzie jeszcze możemy usłyszeć muzykę?

5. Zapoznanie z fletem.

Rodzic pokazuje flet i demonstruje grę na nim. Pyta dzieci: – Czy dźwięki fletu przypominają wam jakieś inne dźwięki? Rodzic demonstruje dźwięki, jakie wydaje gwizdek z czajnika.

6. Zabawa z wykorzystaniem gwizdka od czajnika. Dziecko gwizdże przez gwizdek.

7. Śpiewanie za rodzicem na jednym dźwięku sylaby, np. la, lo...

Dzień 2. Kolorowe nutki

Cel ogólny: – porównywanie liczebności zbiorów.

Cel operacyjny: Dziecko: – posługuje się słowami: tyle samo, o jeden więcej.

Środki dydaktyczne: bębenek, obrazki instrumentów, kolorowe kartoniki z nutami – półnutami, pudełka oznaczone kolorowymi kołami, nagranie skocznej melodii,

Przebieg dnia

1. Wyklaskiwanie prostych rytmów wystukiwanych na bębnie lub innym instrumencie.

2. Zabawa muzyczno-ruchowa Muzyczne figurki.

3. Kolorowe nutki – ćwiczenia matematyczne

- Szukanie nutek. Rodzic schował w pokoju kolorowe kartoniki z nutami (półnutami). Mówi, pokazując jeden kartonik z nutką, że muzykę zapisuje się za pomocą nut, tak jak wierszyki w książce za pomocą liter. Mówi też, że chciał pokazać dziecku więcej nutek, ale się pochowały. Prosi dziecko o ich odszukanie.

- Segregowanie nutek. Dziecko, po odnalezieniu nutek, wkłada je do pudełek oznaczonych kolorowymi kołami – czerwone kartoniki z nutkami do pudełka oznaczonego czerwonym kołem, niebieskie – do pudełka z niebieskim kołem itd. Wcześniej określa kolor swojego kartonika z nutką.

- Porównywanie liczby nutek. Dziecko dostają po jednym kartoniku z nutką. Rodzic pokazuje swój kartonik i mówi, że ma tyle samo kartoników, ile ma dziecko. Potem pokazuje dwa kartoniki i pyta: – Czy teraz też mam tyle samo kartoników, ile masz ty? Po odpowiedzi, że więcej, pyta: – O ile więcej? Następnie prosi dziecko, żeby wzięło sobie jeszcze po jednym kartoniku, aby miało tyle samo kartoników, ile ma on. Potem bierze następny trzeci kartonik z nutką i pyta: – Czy teraz mam tyle samo kartoników z nutką, ile masz ty? – O ile więcej? Następnie prosi dziecko aby wzięło sobie tyle kartoników z nutką, żeby miało ich tyle samo, ile ma on. Itd.

4. Powtarzanie rymowanki.

Mówienie nazwy instrumentu, który pokazuje rodzic.

5. Zabawa muzyczno-ruchowa Jestem muzykantem.

Dziecko tańczy w dowolny sposób przy nagraniu skocznej melodii. Podczas przerwy w grze naśladuje grę na instrumencie, którego obrazek pokazał rodzic (np. bębenek, gitara, trąbka).

Dzień 3. Muzyka jest wszędzie

Cel ogólny: – umuzykalnienie dzieci.

Cel operacyjny: Dziecko: – porusza się rytmicznie przy muzyce.

Środki dydaktyczne: piosenka Dźwięki, nagranie głośnej melodii.

Przebieg dnia

1. Przygotowanie do cwału bocznego.

Dziecko stoi w kole z rodzicem. Dosuwa nogę do nogi w bardzo wolnym tempie. Na początku nie odrywa nóg od podłogi. Podczas nauki cwału należy zmieniać kierunki poruszania, aby dziecko umiało poruszać się zarówno w lewą, jak i w prawą stronę. Ćwiczenia nie powinny trwać długo, ale trzeba je często powtarzać.

2. Zabawa przy piosence Dźwięki.

Zabawa Cicho – głośno. Przy nagraniu głośnej melodii dziecko biega, a przy cichej – zwija się w kłębek na podłodze.

3. Słuchanie piosenki Dźwięki (D. Zawadzka, Dźwięki, muz. s. A. Miś CSS, w Piosenki dla przedszkolaka 3. Kołysanki, Księgarnia Wydawnictwo Skrzat Stanisław Porębski.

Ref.: Świat jest pełen dźwięków, które grają w ciszy. Cicho, cicho, cichuteńko, zaraz je usłyszysz

I. Bim-bam, biją dzwony, tik-tak, zegar tyka, stuk-puk, dzieciół stuka. Taka to muzyka.

II. Kap, kap, spada rosa, plum, plum, deszczyk śpiewa, fiu, fiu, gwizdże wietrzyk, skrzypią stare drzewa.

III. Klap, klap, klaszczą dłonie, hop, hop, tańczą buty, sypią się dokoła czarodziejskie nuty.

4. Rozmowa na temat piosenki.

– Jak biją dzwony? – Jak tyka zegar? – Kiedy słyszymy: kap, kap? – Kiedy słyszymy: plum, plum? – Jaki dźwięk wydają klaszczące dłonie, a jaki – tańczące buty?

5. Zabawa przy piosence.

Podczas refrenu dziecko tańczy z rodzicem.

Podczas I zwrotki wykonuje opisane niżej czynności. Dziecko za rodzicem: Bim-bam, biją dzwony, pochyla się, porusza rękami w prawą i w lewą stronę, tik-tak, zegar tyka, pochyla głowę w bok – w prawą i w lewą stronę, stuk-puk, dzieciół stuka. stuk palcem w podłogę, Taka to muzyka. wykonuje obrót,

II Kap, kap, spada rosa, naśladuje strząsanie z siebie wody, plum, plum, deszczyk śpiewa, porusza palcami, fiu, fiu, gwizdże wietrzyk, porusza podniesionymi rękami, skrzypią stare drzewa.

III Klap, klap, klaszczą dłonie, klaszczą, hop, hop, tańczą buty, podskakuje, sypią się dokoła obraca się wokół własnej osi. czarodziejskie nuty.

5. Zabawa Znam te piosenki. Rodzic gra lub nuci melodie znanych dziecku piosenek (w górnym rejestrze). Dziecko próbuje rozpoznać piosenkę i śpiewa jej fragment.

Dzień 4. Barwy muzyki

Cel ogólny: – rozwijanie wyobraźni.

Cel operacyjny: Dziecko: – wyraża nastrój słuchanej muzyki za pomocą barw.

Środki dydaktyczne: maskotki, instrumenty perkusyjne, nagranie wybranego utworu muzyki poważnej, dwie farby: czerwona i żółta (rozrobione w miseczkach), kolorowe klocki.

Przebieg dnia I

1. Zabawa Usypianie maskotek.

Dziecko bierze swoje ulubione maskotki, siada z nimi na dywanie. Słucha kołysanki śpiewanej przez rodzica i kołysze swoje maskotki. Potem nuci kołysankę z rodzicem na samogłosce a.

2. Zabawa muzyczno-ruchowa Jestem muzykantem

3. Wyrażanie muzyki poprzez barwy – ciemne i jasne.

4. Ćwiczenia słuchowe.

Rodzic gra na kilku instrumentach perkusyjnych lub wymyślonych przez siebie, a dziecko słucha i przygląda się instrumentom. Potem dziecko odwraca się tyłem, a rodzic gra na wcześniej przedstawionych instrumentach. Zadaniem dziecka jest wskazanie instrumentu, którego dźwięki słyszało.

5. Zabawa Wysoko – nisko.

Rodzic gra dowolną melodię. Przy dźwiękach niskich dziecko uderza stopami o podłogę, a przy dźwiękach wysokich – klaszcze nad głową.

6. Malowanie nastroju słuchanego fragmentu muzyki poważnej.

Dziecko ma do dyspozycji rozrobione w miseczkach dwie farby: czerwoną i żółtą. Słuchając muzyki (np. utworu F. Chopina), maluje palcami nastrój utworu.

7. Pokazywanie różnych sposobów wykorzystania własnego ciała jako instrumentu. Np.

klaskanie językiem, tupanie, klaskanie, gwizdanie, uderzanie rękami o uda, stukanie palcami o podłogę. Naśladowanie ich przez dziecko.

8. Zabawy konstrukcyjne – układanie dowolnych budowli z klocków w wybranym kolorze, wcześniej określonym.

Dzień 5. Piosenka wesołych bocianów

Cel ogólny: – rozwijanie mowy.

Cel operacyjny: Dziecko: – odpowiada na pytania dotyczące opowiadania

Środki dydaktyczne: opowiadanie A. Świrszczyńskiej Piosenka wesołych bocianów, ilustracje do opowiadania, rysunki różnych instrumentów perkusyjnych, klocki w kształcie figur geometrycznych.

Przebieg dnia

1. Kolorowanie rysunku wybranego instrumentu perkusyjnego.
2. Zabawa muzyczno-ruchowa Jestem muzykantem
3. Słuchanie opowiadania A. Świrszczyńskiej Piosenka wesołych bocianów.
4. Ćwiczenia dźwiękonaśladowcze.

– Jaki głos wydają bociany? – Jaki głos wydają żabki? • Naśladowanie głosu bociana, a potem – głosu żaby.

Słuchanie opowiadania. Lecą bociany po niebie, pytają siwej chmury: – Kle, kle, kle! Gdzie mieszka Marysia, co ma zadarty nosek? Chmura odpowiedziała: – Nie wiem. Lecą bociany po niebie, pytają zielonego lasu: – Kle, kle, kle! Gdzie mieszka Marysia, co ma zadarty nosek? Las odpowiedział: – Nie wiem. Lecą bociany po niebie, pytają wesołej rzeczki: – Kle, kle, kle! Gdzie mieszka Marysia, co ma zadarty nosek? Rzeczka zaszumiała, zaświeciła, zaśmiała się: – Znam Marysię. Co dzień przychodzi z piłką kąpać się w mojej wodzie. Mieszka w tym domu na górze. Wygląda Marysia oknem. – Kto o mnie pyta? – To my, białe bociany z czerwonymi nogami. Przyleciałyśmy, żeby ci podziękować. – A za co podziękować? – Za to, żeś w zeszłym roku wyleczyła naszego brata bociana, kiedy złamał jedną ze swoich czerwonych nóg i był bardzo chory. No i wszystkie bociany stanęły wkoło i zaśpiewały piękną piosenkę, jakiej ludzkie ucho jeszcze nie słyszało. Była to piosenka wesołych bocianów. Chcecie ją poznać? Zapytajcie Marysi z zadartym nosem.

5. Rozmowa na temat opowiadania.

– Kogo szukały bociany? – Kogo pytały o Marysię z zadartym nosem? – Za co chciały podziękować Marysi? – W jaki sposób podziękowały Marysi?

6. Próba śpiewania z rodzicem, głosem bociana, wybranej piosenki.

7. Zabawa z wykorzystaniem tekstu.

Wymawianie tekstu: Muzyka, muzyka to nie tylko śpiew słowika – ze złością, ze strachem, ze smutkiem, z radością.

8 Układanie dowolnych kompozycji z klocków w kształcie figur geometrycznych.

ZAŁĄCZNIKI

